

18 שנים בבידוד מוחלט ?

בית המישפט המחוזי בירושלים הרשיע את מרדכי וענונו בכל העיירות שבהן הואשם: בכניסה, ריגול חמו, בכך שמסר ידיעות סודיות במטרה לפגוע בביטחון המדינה, ובסיוע לאוייב במילחמתו בישראל. הוא נידון במרס השנה ל-18 שנות מאסר. בית המישפט גם קבע כי הוא מחמיר בעונו שו של הצעיר מכארישבע בגלל היותו

עברייני איראולוגי.

לפני שנתיים, התחילה להתפרסם בסאונד"י פיימס בבריטניה, סדרת מאמרים על סודות האטום של מדינת ישראל. המידע הגיע לעיתונות מ"פיו של מרדכי (מוטי)" וענונו, גבר מקריה בן 33, שעבד בכור הגרעיני ב"דימונה כטכנאי. הוא סיפר את סיפורו והביא איתו גם תצלומים סודיים שציינו

לם בכור. העיתון הבריטי השתכנע ב"אמיתות המידע שכירוי. עיתונאי מיתורי בשם ג'ואלד גר"ר, שהגיע מאוסטרליה שימש כסוכנו של וענונו. זמן קצר אחרי שהגיע ללונדון, נעלם משם הצעיר הישראלי. אחרי חודשים אחדים הורתה מדינת ישראל כי וענונו עצור בארץ. איש לא ידע כיצד הגיע וענונו מלונדון לישראל,

הוא נשמר במיתקן סודי, רחוק מכל מגע עם הציבור והעיתונות. למרות זאת דלפו לאט לאט טיפות של מידע שהצטרפו לתמונה שלמה. התברר כי צעירה בלונדון, יהודיה מ"מוצא אמריקאי, בשם סינדי, פיתחה את וענונו לבוא איתה למסע עיתונות ב"איטליה. שם נחטף ובדרך כלשהי הועבר לארץ.

למרות המיגבלות שהוטלו על וענונו, הצליח הצעיר בתיחכום ובתושיה, להוסיף גם הוא על המידע לעיתונות. הוא כתב על כף ידו את מיספר הטיסה, שבה הגיע לרומא ואת תאריך הטיסה, והושיט את ידו לצלמים שבאו לסקר את מישפט בירושלים. בעיקבות זאת צבכו שילטונות הביטחון את חלונות המכונית שבה הועבר לכלא בצבע אטום, וההסגר סביב האסיר הושלם.

וענונו המשיך להתכתב מכלאו עם אהובתו האמריקאית ג'ודי זימט ועם אישים בעולם. הוא ניסה להוכיח כי עשה את מעשהו מתוך סיבות איריאר לוגיות ומתוך דאגה לשלום העולם.

כתבות רבות על וענונו ועל מעשיו התפרסמו בתיקורת הישראלית והער למית. עם מעצרו הצטייר ככנוג ומר"גל. לאט לאט נרמה היה כי הצליח לשפר את תדמיתו והחל להצטייר לצייבור כתימהוני תמים ורודף צדק. שמו אף הוגש כמועמד לפרס נובל לשלום.

מתחילת הפרשה היו מי שתדמו לשמועות כי וענונו הוא בעצם סוכן המוסד, ששלחה מדינת ישראל כדי להפחיד את אויביו בפירסום כוחה הגרעיני. שופט איטלקי, שערך חקירה

מרדכי וענונו בין שוטרים הסותמים את פיו: בוגד או איריאליסט ?

עקב ההאשמות כי וענונו נחטף באיטליה, קבע במימצאו כי וענונו לא נחטף באיטליה ולא היה כל צורך למדינת ישראל לחטפו, מכיוון שהוא עבד בשרותה.

מכיוון שריוני בית המישפט בירוש"לים היו סודיים ותוכנם חסוי לחלוטין, לא ידוע מה נטען שם ומה נאמר ל"שופטים. גם פסקהרין המרשיע לא פורסם, ולא ברור מדוע רחו השופטים את כל טענותיו המישפטיות של הסניגור עוררהרין אביגור פלדמן.

ברור רק כי השופטים ראו את מע"שיו של הצעיר מכארישבע בחומרה רבה. הם התמקדו בעיקר במניעיו האי-

אדר

דיאולוגיים, וראו בהם דווקא סיבות להחמרה בעונש.

בראש השנה ימלאו שנתיים למעצרו של וענונו, מאז הוא יושב באותו תא בודד, קורא ספרים ומהרהר. הוא לא מתחרט על מעשיו ובמיכתביו המשיך לפתח את התאוריות האיריאולוגיות שלו ואת כוונתו להתנצר ולהפוך לכ"ר מר כאשר ישתחרר מהכלא. הוא חולם עדיין על תיקון העולם ועל עזרה לחלכאים ונדכאים.

סניגורו, עוררהרין פלדמן, הגיש עירעור בשמו, והעירעור יישמע, כנ"ר אה, ככברואר. הסניגור גם הגיש בקשה כי העירעור יישמע לפני משישה שופ"טים, בגלל מיסקלן של העבירות וחשיבות הנושא.

המישפט העליון תלוי ועומד. למרות סיפור הרצח המיתורני, הרבונים המזוייפים, הכלא בהונגיקונג וריבוי הבעלים, לא הצליחה גיתית, משום מה, לשמור על מקומה בכותרות העיתונים.

העניין שעוררה חלף במהירות.

דים. סניגורה של גיתית, עוררהרין מאיר זיו, העלה כמה וכמה פאתולוגים שניסו לשכנע את בית המישפט כי המנוס מת לאחר שגיתית כבר היתה במטוס, וכי מת מוות טבעי.

בית המישפט רחה את גירסת ההגנה והרשיע את גיתית, עירעורה לכית

היא הסבירה כי אינה רוצה לסככם בעבירות מטבע. גם כאשר הובטח לה שהם יהנו מחסינות, לא הסכימה לגלות את שמם.

כמישפט הארוך התמקד הוויכוח על שעת המוות וסיבת המוות. העדים הרשיעיים היו הפאתולוגים משני הצד"ה לבעל.

הבעל ביקש סליחה, התחנן ואיים להת"אבר, וגיתית חורה אליו. אבל המריכות תכפו, גיתית לקחה את בתה ועזבה את בעלה ואת ישראל.

לפני שעזבה את בעלה, השתמשה גיתית באחד מידידיה, כדי לפנות לעורכת דין, לכתוב צוואה בשמו של בעלה ולהחתים עליה את הידיד, שהת"חזר לבעל.

בינתיים נפתחו הליכי גירושין בר"ב. נות. ערב הדיון ברבנות, הגיעה גיתית לישראל בשם כרוי וברכונן מזוייף. לדבריה, עשתה זאת משום שחששה פן יודע הרבר לבעלה והוא יוציא נגדה צויעיכוביציאה מהארץ. לדבריה, באה לישראל כדי לקבל סכום כסף גדול מידידים, שמכרו עבורה את דירתה.

מכיוון שלפתע מצאה את עצמה בורדה בתל אביב, החליטה גיתית, בכל זאת, לטלפן לבעלה ולהזמין לכוסית כבר של מלון. השניים נפגשו ובילו יחד את הערב. אחרי כך ליוותה אותו גיתית למכוניתו, ולדבריה נפרדה ממנו והל"כה לידידיה. משם נסעה ישר לנמל התעופה בן גוריון ועזבה את הארץ עוד באותו לילה.

ניסן

היא טסה לפאריס ברכונן מזוייף אחר, שלא היה כשורה, ונעצרה מיד עם נחיתתה באור"ל. אחרי שעות מיספר שוחררה. באותו הזמן, נמצאה מכוניתו של יורעאלוב, שקועה כאגם שבפארק הירקון. גופתו היתה בתוכה.

אחרי חקירה התברר למישטרת ישראל כי גיתית שהתה בארץ בלילה שבו מצא בעלה את מותו. הוגשה בקשת הסגרה למישטרת אנגליה, שם התגוררה אז גיתית, כשהיא כבר נשואה לבעל חדש, גבר אנגלי שהכירה כפאב.

גיתית הכחישה כל קשר לרצח. היא חזרה על טענתה כי באה לישראל על מנת לגבות כסף שהגיע לה. אבל בשום אופן לא הסכימה לגלות את שמם של החברים שאיתם בילתה בשעת מותו של בעלה, ואשר מסרו לה את הכסף.

רצח באגם

בתחילת ניסן הורשעה גיתית יורעאלוב ברצח בעלה יוסף (י"ר סינר), ונידונה למאסר עולם.

גיתית היא אשה צעירה, צנומה ושבי רירית, בעלת עיניים כחולות וחודרות. חייה תמיד היו מלאים בגברים ובהר פתקות. גיתית נולדה בתל אביב לי משפחה דתית ולמדה בבית ספר ב"ר פור. אחרי כך נשלחה ללמוד באנגליה ושם גילתה את עולם הגברים. מאז הח"ליפה בעלים ומאהבים במהירות.

אחרי שעזבה את בעלה הראשון, גבר קנרי, שהיה מבוגר ממנה, עברה ברומא וניהלה רומאן עם בימאי איטלי קי. יחד איתו נסעה ליפאן, שם הכירה את בימאי הסרטים הנודע אקרו קורסאוה, וניהלה רומאן גם איתו. משם הגיעה להונגיקונג, ותיכננה שוד חנות תכשיטים יחד עם עובד חנות. עקב תקלה, ירתה גיתית במהלך השוד ופצעה אחד מעובדי החנות. היא נעצרה ונידונה למאסר.

אחרי רציני עונשה בהונגיקונג חזרה לישראל ונישאה שוב. מנישואין אלה יש לה בת. אחרי גירושיה מאבי בתה, היה מצבה הכלכלי גרוע והיא חיפשה אדם מבוסס, שיקבל אותה ואת בתה ויאפשר לה חיי מישפחה תקינים. היא פנתה למישרד שידוכין וכך הכירה את יוסף יורעאלוב, שהיא קראה לו "יוסינ"י."

לכאורה היה יורעאלוב איריאלי למטרותיה. מבוגר יותר, בעל רכוש וחבר בן ריוק וכן שהעריץ אותה ונשא אותה על כפיים. אלא שבעלה החדש לא יכול היה להתרוע עם בתה.

הדברים הגיעו לידי מריבות תכו"פות וגיתית איימה לעזוב את הבית.

גיתית יורעאלוב וסניגור זיו: לגמרי לא מוות טבעי